

at konkludere og tage konsekvenserne af lovgivning, der ikke virker. Derfor dette beslutningsforslag om at afskaffe kontanthjælpsloftet.

Vi ved også godt, at regeringen har utrolig store problemer med ulighedsdebatten. Den ene minister mener, at ulighed sådan set er i orden og godt nok. Så bliver den pågældende sat på plads af statsministeren. Så mener beskæftigelsesministeren og socialministeren her i en kronik efter sommerferien, at ulighed sådan set ikke er noget stort problem, det skal man ikke bekæmpe. Så må man udsende nogle pressemeddelelser og gå på Ritzau og fortælle, at regeringens politik er uforandret, men at man i øvrigt ikke trækker sine synspunkter tilbage; ulighed er et problem, og fattigdom er et problem.

Venstres ordfører benyttede lejligheden til heroppefra i en af besvarelsenerne at sige, at kontanthjælpsloftet var en kontanthjælpsmodtageres livs chance, og hvis man fjernede kontanthjælpsloftet, ville de miste deres livs chance for at komme i arbejde.

Jeg bliver nødt til at sige, at magen til vrøvl skal man lede længe efter. Jeg må igen henvise til beskæftigelsesministerens egne erkendelser og egne ord. Kontanthjælpsloftet bringer ikke kontanthjælpsmodtagerne tættere på arbejde, det gør dem bare fattigere, det gør deres børn fattigere, det gør deres hverdag ringere.

Kontanthjælpsloftet er ikke kontanthjælpsmodtagernes livs chance. Det er helt andre redskaber og initiativer, der skal sættes ind med. Mennesker, der af forskellige årsager er langt væk fra et stykke arbejde på grund af sproglige problemer, på grund af sygdom eller på grund af sociale problemer i familien, kommer ikke tættere på et stykke arbejde og bliver ikke mere integreret, fordi de bliver fattigere og må fravælge mange af de almindelige goder, som vi andre kender til.

Kl. 13.05

Det skal kunne betale sig at arbejde, er så argumentationen. Må jeg lige minde om, at det altid kan betale sig. Må jeg lige minde om, at alene det at gå på arbejde, det at være på en arbejdsplads, have arbejdskolleger, det, at ens børn kan være stolte af det, som man som forælder laver, i sig selv er nok til, at det kan betale sig at arbejde.

Jeg noterede mig også, at Dansk Folkeparti jo rent faktisk var inde på sporet, inde på synspunktet, at det rent faktisk ikke er sjovt at være kontanthjælpsmodtager. Men når man lytter til debatten i dag, og når man lytter til synspunkterne fra regeringspartierne om, hvor vigtigt det

er, at det skal kunne betale sig at arbejde, og de argumenter, der ligger under, ja, så lyder det nærmest, som om det er en tagselvbutik, at det er et frivilligt valg, om man vil gå hen og finde sig et stykke arbejde, eller om man vil gå ned på kommunen og bede om at få kontanthjælp. Der er intet frivilligt over at få den kontanthjælp. Jo, man kan vælge den fra, men man kan ikke bare få den og forlange den.

Hvis man bliver tilbudt et stykke arbejde, skal man tage et stykke arbejde. Det har vi i fællesskab indført regler for, og dem står vi fuldstændig bag ved. Hvis det er sådan, at man kan tage et lille stykke arbejde, så skal man tage et lille stykke arbejde, og kan man tage et stort stykke arbejde, så skal man tage et stort stykke arbejde. Hvis man bliver tilbudt aktivering, uddannelsesaktivering eller anden aktivering, eller arbejdsprøvning, så skal man tage det, ellers mister man sine rettigheder og sin forsørgelse.

Derfor er der ikke tale om, at der er nogen som helst frivillighed over det her. Det er ikke en valgmulighed eller en valgsituation for kontanthjælpsmodtagerne, om de vil vælge et stykke arbejde, eller om de vil vælge at være på kontanthjælp.

Resten af verden er i øvrigt misundelig på Danmark, hvor vi har et system, der rent faktisk fungerer sådan, at vi kan have forholdsvis høje sociale ydelser og et godt sikkerhedsnet, samtidig med at vi har høj beskæftigelse og en stor lyst hos borgerne til at komme ud på arbejdsmarkedet og være med.

Men for mange af de mennesker, som bliver omfattet af kontanthjælpsloftet, er det jo en helt anden situation. De har ikke muligheden for at gå ud og finde sig et stykke arbejde, de har ikke muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet, for der er helt andre problemer, der holder dem væk. Det er jo de problemer, vi skal adressere, og det løser vi simpelt hen ikke ved at tage penge fra dem.

Så kunne det jo have været umådelig interessant for debatten i dag, hvis regeringen havde givet sig tid til via mail at sende den bebudede rapport om hele kontanthjælpssystemet over til Folketinget, den rapport, som vi nu kan forstå ligger i trykken til fin indbinding, og som bliver offentliggjort på mandag.

Jeg vil bare sige, at det efter i dag skal stå klokkeklart, at hvis det er sådan, at beskæftigelsesministeren og regeringen tror, at det, at man har holdt rapporten tilbage fra Folketinget og hellere vil offentliggøre den på mandag frem for